

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. T. M.**, zast. Mgr. Jaromírem Jarošem, advokátem se sídlem U Rourovny 556/3, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2016, čj. MSK 67106/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2017, čj. 19 A 16/2016-38, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o:

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 11. 4. 2016, čj. MUFO 25873/2015, byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 7. 2016, čj. MSK 67106/2016, zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) zamítl. Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že výkonem napadeného rozsudku by mu bylo znemožněno dále držet a užívat řidičský průkaz. Podle jeho názoru by mělo být nejprve postaveno najisto, zda jeho jednání bylo přestupkem, případně o jaký přestupek se jednalo. Odevzdáním řidičského průkazu by stěžovateli vznikla újma nesrovnatelná s újmou těch, kteří se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona o silničním provozu skutečně dopustili. Dále stěžovatel uvedl, že řidičské oprávnění potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti a že každý pracovní den musí vozit své nezletilé děti do školky, která je od bydliště jeho a dětí vzdálená několik desítek kilometrů a bez auta je špatně dostupná. Odejmutím řidičského oprávnění by se stěžovatel ocitl v nepříznivé životní situaci.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou v projednávané věci naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[7] Stěžovatel tvrdil, že řidičské oprávnění potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti a k dopravě dětí do školky. I kdyby zdejší soud akceptoval tvrzení stěžovatele, že k výkonu své práce používá motorové vozidlo a že školka, kterou děti navštěvují, je od jeho bydliště vzdálená několik desítek kilometrů a bez auta je špatně dostupná, nevyplývá z těchto tvrzení nutně závěr o nezbytné a nenahraditelné potřebě motorového vozidla pro výkon těchto činností. Stěžovatel má možnost buď využívat k přesunům hromadnou dopravu či pomoc třetí osoby, nebo může uspořádat své poměry na dobu následujících měsíců s přihlédnutím k výkonu trestu zákazu činnosti. Dočasná ztráta oprávnění řídit motorová vozidla může výkon stěžovatelovy podnikatelské činnosti a dopravu dětí do školky zkomplikovat, nicméně jej nemůže znemožnit. Stěžovatel navíc svá tvrzení nijak nedoložil, přestože byl povinen vznik újmy nejen tvrdit, ale i prokázat (srov. např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Ani argumentace stěžovatele, podle které by mu odevzdáním řidičského průkazu vznikla újma nesrovnatelná s újmou těch, kteří se předmětného přestupku skutečně dopustili, nemůže vést k přiznání odkladného účinku. Zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je totiž samozřejmým (a sledovaným) důsledkem jednání, kterého se stěžovatel jak podle správních orgánů, tak podle krajského soudu dopustil.

[8] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Nejvyšší správní soud k tomu připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

[9] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč.

[10] Zákon soud zavazuje k bezodkladnému rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), tj. bez zbytečných průtahů spojených s předchozím výběrem soudního poplatku. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je proto součástí rozhodnutí o tomto návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Nejvyšší správní soud z tohoto důvodu výrokem II. tohoto usnesení stěžovateli zaplacení předmětného soudního poplatku uložil.

[11] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.
Nebude-li soudní poplatek včas zaplacen, přistoupí soud k jeho vymáhání.

V Brně 29. března 2017

JUDr. Miloslav Výborný v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Čermáková